

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 176

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 20 martie 2009

SUMAR

	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			ORDONAȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 195 din 12 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	2-3	24.	— Ordonanță de urgență privind stabilirea unor competențe pentru ordonatorul principal de credite al aparatului de lucru al Guvernului.....	10-11
Decizia nr. 196 din 12 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (1) și art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	3-4	270.	— Hotărâre privind modificarea anexei nr. 3 la Normele metodologice pentru aplicarea Legii nr. 269/2004 privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.294/2004....	11-12
Decizia nr. 197 din 12 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 247 din Codul de procedură civilă	4-5	281.	— Hotărâre privind unele măsuri pentru continuarea și finalizarea proceselor de privatizare și monitorizare postprivatizare, aflate în desfășurare, a unora dintre societățile comerciale transferate la Ministerul Economiei ca urmare a respingerii Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 101/2006 privind reorganizarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului prin comasarea prin absorbție cu Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie prin Legea nr. 308/2008	13
Decizia nr. 200 din 17 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 ⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă	6-7		ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL	
Decizia nr. 201 din 17 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și art. 399 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă	7-8	1.	— Hotărâre privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a birourilor electorale constituite pentru alegerea membrilor din România în Parlamentul European din anul 2009	14-15
Decizia nr. 202 din 17 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă	8-9			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 195**

din 12 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială „Șeulean Comtrans” — S.R.L. din Târnăveni în Dosarul nr. 633/323/2008 al Judecătorei Târnăveni.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât textul legal criticat nu mai este în vigoare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 633/323/2008, **Judecătoria Târnăveni a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Șeulean Comtrans” — S.R.L. din Târnăveni într-o cauză având ca obiect emiterea unei somații de plată.

În motivarea excepției se susține că instituirea unei taxe pentru utilizarea rețelei de drumuri naționale pentru o perioadă de timp minimă și obligatorie de 12 luni, fără posibilitatea de a o achita proporțional cu perioada în care rețeaua de drumuri este utilizată, încalcă libera circulație garantată prin Constituție.

Judecătoria Târnăveni apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind întemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, textul criticat nemaifiind în vigoare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost precizat, îl constituie dispozițiile art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, cu modificările și completările ulterioare. Curtea reține că, în realitate, critica de neconstituționalitate vizează numai alin. (1) al art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, text asupra căruia urmează să se pronunțe și care are următorul cuprins:

„(1) Utilizatorii români vor achita distribuitorilor tariful de utilizare, obligatoriu pentru perioade de parcurs și staționare de câte 12 luni, cu posibilitatea achitării în 4 rate trimestriale.”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă textele constituționale ale art. 25 alin. (1) privind libera circulație, ale art. 45 privind libertatea economică și ale art. 53 alin. (1) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Textul art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România a fost abrogat prin articolul unic pct. 3 din Legea nr. 101/2007 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 25 aprilie 2007, fără a fi preluată soluția legislativă criticată de autorul excepției de neconstituționalitate. Rezultă că excepția de neconstituționalitate nu îndeplinește exigențele prevăzute de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, și anume ca textul de lege vizat să fie în vigoare. În aceste condiții, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială „Șeulean Comtrans” — S.R.L. din Târnăveni în Dosarul nr. 633/323/2008 al Judecătoriei Târnăveni.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ.dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 196

din 12 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (1) și art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (1) și art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Adrian Liviu Mateescu în Dosarul nr. 9.654/301/2008 al Judecătoriei Sectorului 3 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Asociația de proprietari Calea Moșilor nr. 88 sectorul 3 București a depus o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public se opune, iar Curtea respinge cererea formulată, pe motiv că partea a avut suficient timp să își pregătească apărarea.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 9.654/301/2008, **Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (1) și art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Adrian Liviu Mateescu într-o cauză având ca obiect pretenții civile.

În motivarea excepției se susține că stabilirea de către asociația de proprietari a unui sistem propriu de penalizări aplicabil și proprietarilor care nu fac parte din asociație are ca efect încălcarea egalității în drepturi și restrângerea dreptului de proprietate al acestora din urmă. De asemenea, se arată că sunt încălcate prevederile constituționale referitoare la accesul liber la justiție din moment ce proprietarul este obligat la plata taxelor de timbru atunci când formulează o acțiune în justiție, pe când asociația de proprietari este scutită de la plata acestei taxe.

Judecătoria Sectorului 3 București apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 49 alin. (1) și art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, texte care au următorul cuprins:

— Art. 49 alin. (1): „Asociația de proprietari poate stabili un sistem propriu de penalizări pentru orice sumă cu titlu de restanță, afișată pe lista de plată. Penalizările nu vor fi mai mari de 0,2% pentru fiecare zi de întârziere și se vor aplica numai după o perioadă de 30 de zile care depășește termenul stabilit pentru plată, fără ca suma penalizărilor să poată depăși suma la care s-au aplicat.”;

— Art. 50 alin. (2): „Acțiunea asociației de proprietari este scutită de taxă de timbru”.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă textele constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 40 privind dreptul de asociere, ale art. 44 alin. (7) privind sarcinile ce derivă din dreptul de proprietate privată și ale art. 53 alin. (1) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Totodată, în susținerea excepției de neconstituționalitate sunt invocate și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (1) și art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Adrian Liviu Mateescu în Dosarul nr. 9.654/301/2008 al Judecătoriai Sectorului 3 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ.dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 197

din 12 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 247 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 247 raportate la cele ale art. 54 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tornado Systems” — S.R.L. Constanța în Dosarul nr. 9.658/301/2008 al Judecătoriai Sectorului 3 București.

La apelul nominal răspunde personal partea Traian Gîngă, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Partea prezentă lasă la aprecierea Curții Constituționale soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 9.658/301/2008, **Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 247 raportate la cele ale art. 54 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tornado Systems” — S.R.L. Constanța într-o cauză având ca obiect anularea unui contract de vânzare-cumpărare.

În motivarea excepției se susține, în esență, că art. 247 din Codul de procedură civilă este neconstituțional, întrucât lasă posibilitatea ca partea să renunțe în mod liber la dreptul pretins chiar dacă prin acest act de voință sunt afectate interesele intervenientului său accesoriu.

Judecătoria Sectorului 3 București apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost precizat, îl constituie dispozițiile art. 247 raportate la cele ale art. 54 din Codul de procedură civilă, texte care au următorul cuprins:

— Art. 54 din Codul de procedură civilă: „În intervenția făcută în interesul uneia din părți, cel care intervine poate face orice

act de procedură care nu este potrivit interesului părții în folosul căreia intervine.”;

— Art. 247 din Codul de procedură civilă: „În caz de renunțare la însuși dreptul pretins, instanța dă o hotărâre prin care va respinge cererea în fond și va hotărî asupra cheltuielilor.

Renunțarea la drept se poate face și fără învoierea celeilalte părți, atât în primă instanță cât și în apel.

Renunțarea se poate face în ședință sau prin înscris autentic.

Hotărârea se dă fără drept de apel.

Când renunțarea este făcută în instanță de apel, hotărârea primei instanțe va fi anulată în totul sau în parte în măsura renunțării.”

În realitate, astfel cum rezultă din motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că obiect al acesteia este numai art. 247 din Codul de procedură civilă, text asupra căruia urmează să se pronunțe.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă textele constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 57 privind exercitarea drepturilor și libertăților cu bună-credință.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Legiuitorul a conferit părții posibilitatea de a renunța la dreptul său, pretins chiar în fața instanței de judecată. Este evident un act de dispoziție pe care îl face partea, cu respectarea anumitor condiții prevăzute de lege, în raport cu însuși dreptul său subiectiv. De principiu, legea procesual civilă îi permite acest lucru tocmai în considerarea dreptului la care renunță — un drept exclusiv al său. Însă Curtea reține că intervenția accesorie este făcută în interesul unei părți, iar în condițiile în care aceasta din urmă înțelege să renunțe la dreptul său subiectiv, renunțarea la drept afectează în mod direct judecarea cererii de intervenție accesorie. Intervenientul accesoriu nu se bucură de independență procesuală, astfel încât cererea sa este în mod direct afectată de actele pe care le îndeplinește partea în sprijinul căreia a intervenit. Este o aplicare a principiului *accessorium sequitur principale*. În consecință, nu poate fi susținută încălcarea art. 21 și 24 din Constituție.

Textul respectă și exigențele art. 57 din Constituție, întrucât, dacă renunțarea la drept urmărește un scop ilicit, este contrară intereselor statului sau terților sau este rezultatul unui viciu de consimțământ, revine instanței de judecată să decidă dacă va respinge sau nu cererea de renunțare la drept. Însă aceste probleme privesc deja aplicarea și interpretarea legii, competențe ce constituie apanajul instanțelor de judecată și nu al Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 247 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tornado Systems” — S.R.L. Constanța în Dosarul nr. 9.658/301/2008 al Judecătoriei Sectorului 3 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 200

din 17 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108⁵ alin. 3
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Damian Lucian în Dosarul nr. 7.706/245/2008 al Judecătoriei Iași — Secția civilă.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.706/245/2008, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Damian Lucian într-o cauză civilă având ca obiect o contestație în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1), (2) și (3), art. 53 și art. 124 alin. (2), deoarece „aceiași judecător care a aplicat amenda va decide și asupra reexaminării amenzii, deci își va verifica propria hotărâre”. În acest sens, arată, în esență, că dispozițiile de lege criticate „crează discriminare între persoanele care formulează cerere de reexaminare și cele care formulează alte tipuri de cereri de verificare a legalității unei dispoziții a instanței și care sunt soluționate de alți judecători decât cei care au pronunțat hotărârea atacată”.

Instanța de judecată, exprimându-se asupra excepției de neconstituționalitate, arată că „are aceeași opinie cu privire la motivele de sesizare a Curții, cu cele expuse de contestator”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră textul de lege criticat ca fiind constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 108⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins: *„Cererea se soluționează prin încheiere irevocabilă, dată în camera de consiliu, de către instanța de judecată ori de președintele instanței de executare care a aplicat amenda sau despăgubirea.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1), (2) și (3) referitoare la accesul liber la justiție, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 124 alin. (1) și (2) privind înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra dispozițiilor art. 108⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă, raportate la aceleași prevederi constituționale și cu motivare similară ca în prezenta cauză, s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, spre exemplu prin Decizia nr. 836 din 8 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 7 august 2008.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că reglementarea criticată a fost adoptată de legiuitor în cadrul competenței sale constituționale, astfel cum este consacrată prin art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, potrivit cărora *„Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”*, iar *„Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”*.

De asemenea, faptul că împotriva încheierii de stabilire a amenzii sau despăgubirii se poate face numai cerere de reexaminare, aceasta soluționându-se de către instanța de judecată ori de președintele instanței de executare care a aplicat amenda sau despăgubirea, nu poate constitui o încălcare a vreunei prevederi constituționale, întrucât instanța nu soluționează fondul litigiului. Cererea se judecă în camera de consiliu, cu citarea părților, în temeiul art. 85 din Codul de procedură civilă, și se soluționează prin încheiere irevocabilă. Există în acest caz doar posibilitatea de a reveni asupra amenzii sau despăgubirii, în scopul de a ușura situația persoanei obligate la plata acestora, reexaminarea apărând ca o cale specifică de retractare. Pe această cale nu se realizează un control judiciar propriu-zis, iar faptul că aceeași instanță care a pronunțat hotărârea judecă și cererea de reexaminare nu este de natură să influențeze aprecierea judecătorilor, întrucât aspectele analizate pe calea reexaminării sunt diferite de cele examinate în fond.

Atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Damian Lucian în Dosarul nr. 7.706/245/2008 al Judecătorei Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 201

din 17 februarie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor
art. 403 alin. 1 și art. 399 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și art. 399 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Unicredit Țiriac Bank” — S.A. din București în Dosarul nr. 14.962/3/2008 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 iulie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 14.962/3/2008, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și art. 399 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Unicredit Țiriac Bank” — S.A. din București într-o cauză comercială având ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3) și art. 24. De asemenea, autorul mai invocă și încălcarea prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Instanța de judecată apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră textul de lege criticat ca fiind constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 403 alin. 1 și art. 399 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins:

— Art. 403 alin. 1: *„Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.”;*

— Art. 399 alin. 1 și 3: *„Împotriva executării silite, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătâmași prin executare. De asemenea, dacă nu s-a utilizat procedura prevăzută de art. 281¹, se poate face contestație și în cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu, precum și în cazul în care organul de executare refuză să înceapă executarea silită ori să îndeplinească un act de executare în condițiile prevăzute de lege. [...]*

În cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanța judecătorească, se pot invoca în contestația la executare apărări de fond împotriva titlului executoriu, dacă legea nu prevede în acest scop o altă cale de atac.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) referitoare la accesul liber la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare. De asemenea, autorul mai invocă și încălcarea prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

În ceea ce privește criticile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, Curtea reține că prin Decizia nr. 540 din 7 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 15 august 2007, a statuat că, întrucât plata cauțiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației la executare, ci exclusiv pentru a putea solicita suspendarea provizorie a executării silite, instituirea acestei obligații nu poate fi calificată ca o modalitate de a împiedica accesul liber la justiție.

De asemenea, prin Decizia nr. 365 din 17 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 22 mai 2007, Curtea a statuat că aceste texte de lege nu contravin prevederilor art. 21 din Constituție. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 24 din Legea fundamentală, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 8 din 10 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 17 februarie 2006, că aceste susțineri sunt neîntemeiate, având în vedere, pe de o parte, urgența care impune suspendarea provizorie a executării silite — urgență care nu îngăduie întâzieri generate de exercitarea vreunei căi de atac

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și art. 399 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Unicredit Țiriac Bank” — S.A. din București în Dosarul nr. 14.962/3/2008 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 202

din 17 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ion Predescu — judecător

Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Antonia Constantin — procuror
Doina Suliman — magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Artistry” — S.R.L. Marginea în Dosarul nr. 1.886/285/2008 al Judecătorei Rădăuți.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.886/285/2008, **Judecătoria Rădăuți a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Artistry” — S.R.L. Marginea într-o cauză civilă având ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 21, deoarece debitorul este împiedicat să formuleze apărări de fond. În acest sens, arată că „o parte care dorește să invoce apărări pe fond, prin intermediul contestației la executare, are această posibilitate numai în măsura în care legea nu prevede în acest scop o altă cale de atac, inclusiv o cale administrativă”.

Instanța de judecată, exprimându-și opinia, consideră că „în cauză nu este dată această excepție”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră textul de lege criticat ca fiind constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin.(4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Artistry” — S.R.L. Marginea în Dosarul nr. 1.886/285/2008 al Judecătorei Rădăuți.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins:

„În cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească, se pot invoca în contestația la executare apărări de fond împotriva titlului executoriu, dacă legea nu prevede în acest scop o altă cale de atac.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție.

Referitor la critica dispozițiilor art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă, Curtea reține că acestea, reglementând contestația la executare, sunt destinate să înlăture neregularitățile comise cu prilejul urmăririi silite sau să ofere lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu ce urmează să fie valorificat. În cadrul soluționării contestației, instanța nu poate examina împrejurări ce vizează fondul cauzei și care sunt de natură să repună în discuție hotărâri ce emană de la organe cu activitate jurisdicțională, în fața cărora au avut loc dezbateri contradictorii, părțile având posibilitatea, cu acel prilej, de a invoca apărările de fond necesare. O soluție contrară, sub acest aspect, ar nesocoti principiul autorității de lucru judecat. În acest sens, Curtea s-a pronunțat, cu valoare de principiu, prin mai multe decizii, de exemplu prin Decizia nr. 454 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 926 din 23 decembrie 2003.

Atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Magistrat-asistent-șef,

Doina Suliman

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind stabilirea unor competențe pentru ordonatorul principal de credite al aparatului de lucru al Guvernului

Până la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2009 privind desființarea Cancelariei Primului-Ministru și stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, în cadrul aparatului de lucru al Guvernului erau 2 ordonatori principali de credite, ceea ce impunea aprobarea, în mod unitar, a structurii organizatorice și a numărului maxim de posturi ale fiecărei structuri din aparatul de lucru al Guvernului, aceasta realizându-se prin decizie a primului-ministru.

După desființarea Cancelariei Primului-Ministru singurul ordonator principal de credite pentru întregul aparat de lucru al Guvernului a devenit secretarul general al Guvernului, conducătorul Secretariatului General al Guvernului, care are rolul de a asigura derularea operațiunilor tehnice aferente actului de guvernare, rezolvarea problemelor organizatorice, juridice, economice și tehnice ale activității Guvernului și a primului-ministru. În aceste condiții se impune ca acestea să fie realizate de către ordonatorul principal de credite, care, de altfel, asigură gestionarea unitară a acestei problematice, inclusiv în ceea ce privește raportările financiare către Ministerul Finanțelor Publice.

Ținând seama de faptul că neadoptarea de măsuri imediate, prin ordonanță de urgență, ar avea consecințe negative în ceea ce privește aplicarea măsurilor de optimizare a structurilor organizatorice ale entităților din cadrul aparatului de lucru al Guvernului,

neadoptarea în regim de urgență a măsurilor preconizate ar conduce la imposibilitatea luării unor măsuri de eficientizare a activității la nivelul aparatului de lucru al Guvernului, datorită restricțiilor privind introducerea modificărilor corespunzătoare în structura și volumul bugetului ordonatorului principal de credite, cadrul juridic propus fiind menit să confere flexibilitatea necesară unui management performant și cu costuri minime la acest nivel, elemente care constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, nefiind suficientă utilizarea procedurii parlamentare de urgență,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) Structura organizatorică, numărul maxim de posturi, statul de funcții și statul de personal ale fiecărei structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului se aprobă prin ordin al secretarului general al Guvernului, la propunerea conducătorilor acestor structuri, cu încadrarea în numărul maxim de posturi stabilit pentru aparatul de lucru al Guvernului.

(2) Încadrarea personalului, modificarea, suspendarea sau încetarea raporturilor de serviciu ori, după caz, a raporturilor de muncă ale personalului din cadrul Secretariatului General al Guvernului și din cadrul structurilor fără personalitate juridică ce funcționează în aparatul de lucru al Guvernului se aprobă prin ordin al secretarului general al Guvernului. Încadrarea personalului, modificarea, suspendarea sau încetarea raporturilor de serviciu ori, după caz, a raporturilor de muncă ale personalului din cadrul structurilor cu personalitate juridică ce funcționează în aparatul de lucru al Guvernului se aprobă prin ordin al conducătorului acestora.

(3) Fac excepție de la prevederile alin. (2) persoanele care îndeplinesc funcții de demnitate publică și înalții funcționari publici, pentru care dispozițiile legale în vigoare se aplică în mod corespunzător.

(4) Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă în structura bugetului Secretariatului General al Guvernului și în anexele la acesta modificările intervenite prin aplicarea dispozițiilor prezentului articol, la propunerea ordonatorului principal de credite.

Art. 2. — **Litera c) a articolului 15 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 2 aprilie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:**

„c) secretarii de stat și consilierii de stat din cadrul aparatului de lucru al Guvernului;”.

Art. 3. — **Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă:**

a) alineatul (2) al articolului 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 270 din 23 aprilie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2008, cu modificările și completările ulterioare;

b) articolul IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2009 pentru modificarea și completarea unor acte normative referitoare la organizarea și funcționarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 11 februarie 2009, cu modificările ulterioare;

c) alineatul (8) al articolului IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2009 privind desființarea Cancelariei Primului-Ministru și stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 9 martie 2009;

d) alineatul (5) al articolului 7 din Hotărârea Guvernului Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 405/2007 privind funcționarea Secretariatului General al nr. 302 din 7 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 18 martie 2009.
Nr. 24.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind modificarea anexei nr. 3 la Normele metodologice
pentru aplicarea Legii nr. 269/2004 privind acordarea
unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de
calculatoare, aprobate prin Hotărârea Guvernului
nr. 1.294/2004**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa nr. 3 la Normele metodologice pentru aplicarea Legii nr. 269/2004 privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.294/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 794 din 27 august 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul educației, cercetării și inovării,
Ecaterina Andronescu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 11 martie 2009.
Nr. 270.

MODELUL*)
bonului valoric) pentru acordarea unui ajutor financiar în vederea achiziționării de calculatoare**

<p style="text-align: center;">GUVERNUL ROMÂNIEI</p> <p>MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI INOVĂRII</p> <p style="text-align: center;">BON VALORIC - 200 EURO</p> <p style="text-align: center;">AJUTOR FINANCIAR ÎN VEDEREA ACHIZIȚIONĂRII UNUI CALCULATOR</p> <p>Numele Prenumele CNP Adresa</p> <p>Semnătură de primire</p> <p style="text-align: center;">L.S.</p> <p>Data Seria M.E.C.I. Nr.</p>	<p style="text-align: center;">GUVERNUL ROMÂNIEI</p> <p>MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI INOVĂRII</p> <p style="text-align: center;">BON VALORIC - 200 EURO</p> <p style="text-align: center;">AJUTOR FINANCIAR ÎN VEDEREA ACHIZIȚIONĂRII UNUI CALCULATOR</p> <p>Numele și prenumele beneficiarului CNP Adresa</p> <p>Dacă este cazul: Numele și prenumele minorului..... CNP Adresa</p> <p style="text-align: center;">Semnătură persoană autorizată</p> <p style="text-align: center;">L.S.</p> <p>Seria M.E.C.I. Nr.</p> <p style="text-align: center;">NETRANSMISIBIL Bonul valoric se va utiliza exclusiv conform destinației sale. Tipărit la C.N. Imprimeria Națională S.A.</p>
--	---

*) Modelul bonului valoric este reprodus în facsimil.

**) Culoarea fundalului bonului valoric, pentru anul 2009, este albastru deschis.

NOTĂ:

Conform art. I pct. 10 din Hotărârea Guvernului nr. 403/2006 privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii nr. 269/2004 privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.294/2004, și pentru aprobarea calendarului desfășurării programului pe anul 2006, modelul bonului valoric se completează pe verso cu următorul text:

„a) beneficiarul acestui bon valoric este obligat să îl utilizeze până la data finală pentru achiziționarea de calculatoare stabilită prin calendarul pentru acordarea unui ajutor financiar în vederea achiziționării de calculatoare, aprobat prin hotărâre a Guvernului;

b) furnizorul de calculatoare este obligat să transmită bonul valoric către comisiile județene/comisia constituită la nivelul municipiului București, precum și către comisiile constituite la nivelul instituțiilor de învățământ superior, până la data finală de depunere, stabilită prin calendarul pentru acordarea unui ajutor financiar în vederea achiziționării de calculatoare, aprobat prin hotărâre a Guvernului.”

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind unele măsuri pentru continuarea și finalizarea proceselor de privatizare și monitorizare postprivatizare, aflate în desfășurare, a unora dintre societățile comerciale transferate la Ministerul Economiei ca urmare a respingerii Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 101/2006 privind reorganizarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului prin comasarea prin absorbție cu Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie prin Legea nr. 308/2008

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se mandatează Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului să continue, în numele și pentru Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, procesele de privatizare și monitorizare postprivatizare aflate în desfășurare cu privire la operatorii economici transferați la Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului ca efect al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 101/2006 privind reorganizarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului prin comasarea prin absorbție cu Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, respinsă prin Legea nr. 308/2008.

(2) Mandatul Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului, prevăzut la alin. (1), încetează la data de 31 martie 2009.

(3) Până la data prevăzută la alin. (2), între Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului și Ministerul Economiei, prin Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, se încheie protocolul de predare-preluare a documentației aferente operatorilor economici transferați la Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 101/2006.

Art. 2. — După încheierea protocolului prevăzut la art. 1, Ministerul Economiei, prin Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, va continua și va finaliza, în condițiile legii, procesele de privatizare și monitorizare postprivatizare aflate în desfășurare cu privire la operatorii economici prevăzuți la art. 1, etapele parcurse și documentele întocmite în aplicarea dispozițiilor art. 1 păstrându-și valabilitatea.

Art. 3. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (2), Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului este mandatată să continue, în numele și pentru Oficiul Participațiilor Statului și

Privatizării în Industrie, procesul de privatizare declanșat prin publicarea ofertei de vânzare a pachetului de acțiuni în data de 20 octombrie 2008 și aflat în desfășurare la Societatea Comercială „Avioane Craiova” — S.A., până la momentul transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor.

(2) Mandatul Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului încetează odată cu transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor. În termen de 10 zile de la transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor, între Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului și Ministerul Economiei, prin Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, se va încheia un protocol de predare-preluare a documentației aferente privatizării Societății Comerciale „Avioane Craiova” — S.A.

(3) Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie va prelua procesul de monitorizare postprivatizare a Societății Comerciale „Avioane Craiova” — S.A.

Art. 4. — Mandatul prevăzut la art. 3 alin. (1) încetează și în situația în care procesul de privatizare aflat în desfășurare nu se finalizează prin transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor în termenul de valabilitate a ofertei de vânzare, cel mai târziu la data de 31 martie 2009. În aceasta situație, în termen de 10 zile de la expirarea termenului de valabilitate a ofertei de vânzare prevăzute la art. 3 alin. (1), între Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului și Ministerul Economiei, prin Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, se va încheia un protocol de predare-preluare cu privire la documentația aferentă privatizării Societății Comerciale „Avioane Craiova” — S.A.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul economiei,

Adrian Videanu

Președintele Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului,

Mircea Ursache

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

București, 11 martie 2009.

Nr. 281.

ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL

BIROUL ELECTORAL CENTRAL

HOTĂRÂRE**privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a birourilor electorale constituite pentru alegerea membrilor din România în Parlamentul European din anul 2009**

Având în vedere prevederile art. 13¹—14⁹ din Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 14 alin. (8) și al art. 14¹ alin. (5) din Legea nr. 33/2007, cu modificările și completările ulterioare,

Biroul Electoral Central hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a birourilor electorale constituite pentru alegerea membrilor din România în Parlamentul European din anul 2009, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.
Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Biroului Electoral Central,
judecător **Vasile Alixandri**

București, 16 martie 2009.
Nr. 1.

ANEXĂ**REGULAMENT****de organizare și funcționare a birourilor electorale constituite pentru alegerea membrilor din România în Parlamentul European din anul 2009****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Birourile electorale sunt alcătuite numai din cetățeni cu drept de vot. Candidații în alegeri, soțul/soția, rudele și afinii acestora până la gradul al doilea inclusiv nu pot fi membri ai birourilor electorale.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor ce le revin, membrii birourilor electorale exercită o funcție ce implică autoritatea de stat. Exercițarea corectă și imparțială a funcției de membru al biroului electoral este obligatorie. Nerespectarea acestei obligații atrage răspunderea juridică, civilă sau penală, după caz.

Art. 2. — Reprezentanții partidelor politice, alianțelor politice și alianțelor electorale, precum și ai organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale în birourile electorale nu pot primi și nu pot exercita alte însărcinări în afara celor prevăzute de lege.

Art. 3. — (1) Reprezentanții partidelor politice, alianțelor politice și alianțelor electorale în birourile electorale pot fi înlocuiți la cererea celor care i-au propus, în condițiile art. 13³ alin. (2) din Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European, cu modificările și completările ulterioare. Biroul electoral din care face parte acesta ia act de înlocuirea reprezentantului.

(2) Calitatea de membru al unui birou electoral încetează de drept în condițiile art. 13³ alin. (3) din Legea nr. 33/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — (1) Birourile electorale lucrează legal în prezența majorității membrilor care le compun.

(2) Ședințele birourilor electorale sunt conduse de președinți sau de locuitorii acestora.

(3) În lipsa președintelui biroului electoral, atribuțiile acestuia sunt îndeplinite de locuitorul său.

Art. 5. — Prezența la ședințe a membrilor birourilor electorale este obligatorie. În cazuri justificate, președinții birourilor electorale pot aproba ca unii membri ai acestora să lipsească de la ședință.

Art. 6. — (1) Convocarea membrilor birourilor electorale în ședință se face telefonic sau prin orice alt mijloc, de regulă cu cel puțin 6 ore înainte, cu excepția situațiilor urgente, când se face de îndată de către președinte.

(2) În convocare se precizează ora, motivul, locul de desfășurare a ședinței și se comunică materialele ce sunt propuse a fi luate în discuție.

Art. 7. — (1) Proiectul ordinii de zi a ședinței se propune de către președinte și se aprobă cu votul majorității membrilor prezenți.

(2) Membrii biroului electoral pot face propuneri pentru completarea ordinii de zi sau pentru eliminarea unora dintre problemele înscrise în aceasta.

(3) Propunerile de modificare a ordinii de zi se supun aprobării biroului electoral. Dacă acestea sunt aprobate, președintele este obligat să le supună dezbaterii.

Art. 8. — (1) Propunerile se supun dezbaterii biroului electoral în ordinea în care acestea au fost înscrise pe ordinea de zi.

(2) Schimbarea ordinii de dezbatere a problemelor înscrise pe ordinea de zi se poate face numai cu aprobarea membrilor biroului electoral, la propunerea președintelui, locțiitorului sau a unuia dintre membri.

Art. 9. — (1) Membrii biroului electoral pot participa la dezbateri în ordinea înscrierii la cuvânt, care se acordă numai de către președinte.

(2) În luările de cuvânt, membrii birourilor electorale se limitează strict la problema pusă în discuție.

(3) Președintele poate limita sau retrage cuvântul acordat, în situația în care vorbitorul se abate de la subiectul aflat în discuție. Dacă cel în cauză nu se supune, președintele poate suspenda ședința.

Art. 10. — (1) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de Legea nr. 33/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și în soluționarea întâmpinărilor și contestațiilor, birourile electorale adoptă decizii cu votul majorității membrilor prezenți. Votul se exprimă deschis și poate fi numai „pentru” sau „împotriva”.

(2) În caz de egalitate de voturi, votul președintelui este hotărâtor.

(3) Deciziile se semnează de președinte, de locțiitorul acestuia și de membri.

(4) Lipsa semnăturilor unor membri nu influențează valabilitatea deciziei, dacă aceasta a fost adoptată în condițiile alin. (1) și cu respectarea dispozițiilor art. 4 alin. (1).

(5) Deciziile se aduc la cunoștința publică prin afișare sau prin orice mijloc de publicitate.

Art. 11. — (1) Birourile electorale sunt obligate să țină evidența întâmpinărilor, contestațiilor și a altor cereri privind procesul electoral, precum și a deciziilor și hotărârilor adoptate.

(2) După fiecare ședință, birourile electorale întocmesc un proces-verbal de ședință, care se semnează de președinte și de persoana care l-a întocmit. Acesta poate fi consultat, la cerere, de către membrii biroului electoral și nu poate fi făcut public.

Art. 12. — (1) Durata programului zilnic de lucru cu publicul se afișează la sediile birourilor electorale și este respectată cu strictețe. Acesta nu poate avea mai puțin de 6 ore și trebuie fixat între orele 10,00—17,00.

(2) În zilele în care se împlinesc termene privind activități care țin de competența lor, birourile electorale își încheie programul de lucru cu publicul la ora 24,00.

(3) În ziua votării, birourile electorale asigură permanența.

CAPITOLUL II Dispoziții speciale

Art. 13. — (1) În aplicarea prevederilor Legii nr. 33/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și pentru soluționarea întâmpinărilor și a contestațiilor pe care este competent să le soluționeze, Biroul Electoral Central adoptă

decizii care sunt obligatorii pentru toate autoritățile, instituțiile publice, birourile electorale, organismele cu atribuții în materie electorală și competitorii electorali la care se referă de la data aducerii la cunoștința publică.

(2) Pentru interpretarea unitară a legii, Biroul Electoral Central adoptă hotărâri care sunt general obligatorii și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Hotărârile se semnează de președinte, de locțiitorul acestuia și de membri. Lipsa semnăturilor unor membri nu influențează valabilitatea hotărârii, dacă aceasta a fost adoptată în condițiile art. 10 alin. (1) și cu respectarea dispozițiilor art. 4 alin. (1).

Art. 14. — (1) Biroul Electoral Central are un purtător de cuvânt desemnat din rândul membrilor săi prin votul majorității membrilor prezenți.

(2) Purtătorul de cuvânt este singurul membru al Biroului Electoral Central abilitat să transmită punctul de vedere oficial al acestuia către mass-media.

Art. 15. — Președinții birourilor electorale stabilesc care dintre problemele cu care acestea au fost sesizate sunt de natură a fi supuse dezbaterii biroului electoral și rezolvabile prin decizie, respectiv decizie/hotărâre, în cazul Biroului Electoral Central.

Art. 16. — La propunerea Biroului Electoral Central, președintele poate desemna unul sau mai mulți membri pentru întocmirea unor puncte de vedere asupra problemelor în discuție.

Art. 17. — În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege, precum și în soluționarea întâmpinărilor și a contestațiilor pe care sunt competente să le soluționeze, birourile electorale județene, biroul electoral pentru secțiile de votare din străinătate și birourile electorale de sector adoptă decizii, care sunt obligatorii în raza de competență a acestora pentru toate birourile electorale ale secțiilor de votare, competitorii electorali, autoritățile și instituțiile publice la care se referă.

Art. 18. — Deciziile adoptate de birourile electorale județene, birourile electorale de sector și biroul electoral pentru secțiile de votare din străinătate devin executorii de la datele la care expiră termenele de contestare a acestora.

Art. 19. — Birourile electorale ale secțiilor de votare din țară nu pot funcționa cu mai puțin de 5 membri, respectiv președinte, locțiitorul acestuia și 3 reprezentanți ai partidelor politice, alianțelor politice și alianțelor electorale, precum și ai organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale care participă la alegeri. Birourile electorale ale secțiilor de votare din străinătate nu pot funcționa cu mai puțin de 3 membri, respectiv președintele și 2 membri.

Art. 20. — Birourile electorale județene, birourile electorale ale sectoarelor municipiului București, biroul electoral pentru secțiile de votare din străinătate și birourile electorale ale secțiilor de votare își încetează activitatea după data predării către birourile electorale ierarhic superioare a proceselor-verbale de consemnare și centralizare a rezultatelor votării, pe care le-au întocmit, cu condiția confirmării lipsei oricăror erori sau neconcordanțe în acestea.

Art. 21. — Biroul Electoral Central își încetează activitatea în termen de 48 de ore de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a rezultatului alegerilor, potrivit prevederilor legale.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2009 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Zile de apariție/săptămână	Greutate medie/apariție (grame)	Valoare (TVA 9% inclus)/lei		
					12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	750	5	50	800	210	75
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	90	1	50	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	5	60	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	800	5	15	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	7.200	5	50	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	400	5	25	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	60	1	30	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	—	2.500	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	—	3.500	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial Partea I bis se multiplică pe bază de comandă.

Începând cu anul 2009 se sistează apariția publicației Repertoriul legislației României.

ANUNȚ

În vederea contractării de abonamente la publicațiile legislative ale „Monitorului Oficial” R.A., vă solicităm să transmiteți comenzile dumneavoastră către distribuitorii autorizați menționați pe site-ul www.monitoruloficial.ro sau direct la fax 021.318.51.15 ori e-mail: abonamente_monitor@ramo.ro, până cel târziu pe data de 15 a lunii anterioare perioadei de abonare, iar plata integrală a comenzii, până cel târziu pe data de 22 a lunii anterioare perioadei de abonare.

Vă stăm la dispoziție pentru informații suplimentare la telefon 021.318.51.28, 021.318.51.29, fax 021.318.51.15, e-mail: abonamente_monitor@ramo.ro

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 428980